

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.**

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

**ΣΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΟΔΟ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ**

Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 1998

Σύντροφοι και Συντρόφισσες,

Η σημερινή συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής πραγματοποιείται σε μια περίοδο αναταραχών της διεθνούς οικονομίας, λίγες μέρες πριν μια σημαντική εκλογική αναμέτρηση για την αυτοδιοίκηση, δύο χρόνια μετά την εκλογική μας νίκη το Σεπτέμβριο του 1996. Για την πολιτική της κυβέρνησης, τη διεθνή οικονομία, την τοπική αυτοδιοίκηση μίλησα ήδη διεξοδικά στη Θεσσαλονίκη και στο Εθνικό Συμβούλιο. Στη σημερινή συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής η ομιλία μου έχει ως κύριο θέμα της, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το Συνέδριό του. Γιατί συναντιόμαστε σήμερα λίγους μήνες πριν συμπληρωθούν τρία χρόνια από το τελευταίο Συνέδριό μας. Έχουμε την καταστατική υποχρέωση να προετοιμάσουμε το νέο Συνέδριό μας. Έχουμε όμως προπαντός πολιτική υποχρέωση να διαμορφώσουμε ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. της πρωτοπορίας στις πολιτικές εξελίξεις και στη διακυβέρνηση της χώρας, αλλά και στην κοινωνία, στις ιδέες που εκφράζει και διαχέει, στην παραγωγή πολιτικής, στην καθημερινή εφαρμογή της στους χώρους δουλειάς, στη δημιουργία κοινωνικών προτύπων που αναγνωρίζονται και καταξιώνονται στην κοινή γνώμη. Για ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. της πρωτοπορίας

στην κοινωνία δούλεψε και πάλεψε ο Ανδρέας Παπανδρέου, για ένα τέτοιο ΠΑ.ΣΟ.Κ. σας καλώ κι εγώ. Ο στόχος όλων μας για μια ισχυρή Ελλάδα, για μια ισχυρή κοινωνία της ελευθερίας, της δημιουργίας, της ευημερίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης περνούν μέσα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Από ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι ενωμένο, δυνατό.

Δυο προϋποθέσεις μπαίνουν γι' αυτόν το στόχο:

Πρώτον να συνεχίσουμε αταλάντευτα την κυβερνητική πολιτική που υλοποιεί την λαϊκή εντολή που πήραμε πριν δυο χρόνια. Την σταθερή πορεία της οικονομικής και διαρθρωτικής πολιτικής, την συνεπή εξωτερική μας πολιτική για την ισχυρή Ελλάδα, τον θεσμικό εκσυγχρονισμό, την οικοδόμηση βήμα-βήμα του κοινωνικού κράτους, την πολιτική για μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Η χώρα βρίσκεται σε μάχη για να διασφαλίσει τη θέση που έχει κατακτήσει στην πρωτοπορία των Ευρωπαϊκών λαών. Είναι ώρα συσπείρωσης όλων των δυνάμεων για την κρίσιμη καμπή μιας κοσμογονικής για τον τόπο αλλαγής: την ένταξη της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική

Ένωση της Ευρώπης. Δεν θα επεκταθώ σ' αυτό το σημείο.

Δεύτερον να επαναπροσδιορίσουμε με νέες θέσεις και πολιτικές, αλλού να διαφυλάξουμε κι αλλού να συμπληρώσουμε τις πάγιες αξίες και αρχές που έδωσαν πνοή στη σοσιαλιστική ιδέα και στη Διακήρυξη της 3^{ης} του Σεπτεμβρίου. Φέρουμε την ευθύνη απέναντι στον ελληνικό λαό να δώσουμε μια νέα ώθηση, μια νέα πνοή σ' αυτή την κληρονομιά.

Συντρόφισσες, Σύντροφοι,

Ο κόσμος του σήμερα λίγα πράγματα θυμίζει από τον κόσμο που ζήσαμε πριν εδώ και δέκα χρόνια. Πριν μερικά χρόνια, εδώ σε μας, η λέξη «παγκοσμιοποίηση» ήταν πρωτόγνωρη. Φαινόταν έννοια αόριστη, νεφελώδης, λίγοι μπορούσαν να συλλάβουν τη σημασία της. Μια κρίση πέρυσι στο χρηματιστήριο του Χόνγκ-Κόνγκ, ένας κλυδωνισμός εφέτος στη Ρωσία έδειξε και στους πιο δύσπιστους ότι ζούμε σε μια νέα πραγματικότητα χωρίς οικονομικά σύνορα.

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και η εισβολή των νέων τεχνολογιών επιταχύνουν τις εξελίξεις, αλλάζουν δομές παραγωγής, αποσαθρώνουν βεβαιότητες του παρελθόντος, ανοίγουν καινούργιες ευκαιρίες και προοπτικές, δημιουργούν σε πολλούς αβεβαιότητα και ανασφάλεια. Διαμορφώνουν μια νέα πραγματικότητα που στην παγκόσμια ιστορία έχει ένα πρωτόγνωρο γνώρισμα. Την ταχύτητα της αλλαγής μέσα σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον. Η γρήγορη αυτή αλλαγή αγγίζει σχεδόν όλους τους τομείς πολιτικής. Την πολιτική ανάπτυξης, την εξωτερική πολιτική, την πολιτική ασφάλειας, την ενεργειακή πολιτική, την πολιτική στην παιδεία. Ακυρώνει παραδοσιακές αντιλήψεις αντιμετώπισης προβλημάτων. Πολιτικές για την προστασία της εγχώριας παραγωγής, τον ρόλο του κρατικού τομέα στην ανάπτυξη, τον τρόπο οργάνωσης του κοινωνικού κράτους. Αμφισβητεί θεσμούς και τρόπους λειτουργίας. Αναδεικνύει καινούργια προβλήματα στο χώρο της δημοκρατίας, του πολιτισμού, της οικολογικής ισορροπίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης. Αλλά συγχρόνως διατηρεί ακέραιο το αίτημα να δώσουμε μεγαλύτερη σημασία στον άνθρωπο, να περιορίσουμε την εκμετάλλευση και

την αλλοτρίωση. Η ταχύτητα της αλλαγής επιβάλλει ταχύτητα στις δικές μας αποφάσεις και πρωτοβουλίες.

Η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία με σημαία την επικυριαρχία μιας ανεξέλεγκτης αγοράς, επιχειρεί να ανατρέψει κατακτήσεις, να διαρρήξει τον κοινωνικό ιστό και την κοινωνική συνοχή, να μεταλλάξει τους μηχανισμούς του πολιτιστικού αυτοπροσδιορισμού μας. Στον χώρο της Αριστεράς άλλες δυνάμεις επιμένουν πεισματικά στην ακινησία. Με δόγματα άλλων εποχών υποστηρίζουν προτάσεις που θα οδηγούσαν σε αδιέξοδα, σε φτώχεια, σε παρακμή.

Εμείς δεν θα επιτρέψουμε ούτε τη μία ούτε την άλλη εξέλιξη. Στην ανεπάρκεια ή την αμηχανία των παραδοσιακών ιδεολογιών έχουμε απαντήσεις. Δίνουμε λύσεις.

Ένα παράδειγμα, αλλά κρίσιμο και κεντρικό:

Ζούμε σε ένα οικονομικό σύστημα που στηρίζεται στην ελευθερία της ατομικής πρωτοβουλίας. Για μερικούς η καλή λειτουργία της κοινωνίας εξαντλείται στην καλή λειτουργία της αγοράς. Δεχόμαστε την αρχή της

οικονομικής ελευθερίας των ατόμων. Τη θεωρούμε πολύτιμη. Εξίσου όμως κατηγορηματικά απορρίπτω την ανακήρυξη της αγοράς σε αποκλειστική και απόλυτη αρχή κοινωνικής οργάνωσης. Η αγορά, όταν λειτουργεί ομαλά, χωρίς εκμεταλλευτικά μονοπώλια και χωρίς τους πανικούς της κερδοσκοπίας, είναι εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο παραγωγής πλούτου. Εκείνο που δεν παράγει είναι αρχές και αξίες κοινωνικής συμβίωσης, μακροπρόθεσμες επιλογές για τη διαμόρφωση της κοινωνίας.

Μάταια θα αναζητήσουμε στην αγορά την επιχείρηση που παράγει κοινωνικούς στόχους, το μαγαζί που πουλάει κοινωνική αλληλεγγύη, εθνική συνείδηση, πολιτισμική ταυτότητα. Αυτά τα δημιουργούμε στο χώρο της πολιτικής και της πνευματικής ζωής του τόπου. Αυτά τα δημιουργούμε με θεσμούς, όπου κινητήριος μοχλός δεν είναι και δεν μπορεί να είναι το κέρδος, αλλά οι αξίες, η αντίληψη ζωής, για μας τους σοσιαλιστές η κοινωνική αλληλεγγύη και η ισότητα των πολιτών. Στο βαθμό που η αγορά εξασφαλίζει τα μέσα της υλικής προόδου εξυπηρετεί σκοπούς της κοινωνίας. Αλλά ούτε τους διαπλάθει ούτε είναι έργο της να τους κρίνει και πολύ περισσότερο να τους

υποκαθιστά. Αντίστοιχα, οι κοινωνικοί θεσμοί, η διαμόρφωση των κοινωνικών σχέσεων δεν πρέπει να οδηγούν την λειτουργία της οικονομίας σε αδιέξοδα γιατί τότε υπονομεύουν το ίδιο το υλικό τους υπόβαθρο, πριονίζουν το κλαδί που πάνω του κάθονται. Ανάμεσα στην αρχή του οικονομικού ανταγωνισμού και την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης η πολιτική αναζητεί την ορθή σχέση, τη σχέση που εξασφαλίζει στους ανθρώπους, στους πολίτες τις περισσότερες δυνατότητες, τη μεγαλύτερη ελευθερία, την αναγκαία βεβαιότητα και αισιοδοξία για τη ζωή. Αυτή η σχέση δεν είναι αυτόματη, ούτε είναι δοσμένη μια για πάντα, γιατί οι υλικές και κοινωνικές προϋποθέσεις διαφέρουν. Η εξακρίβωση του σωστού μέτρου κάθε εποχή είναι κατ' εξοχήν έργο πολιτικό. Στην πολιτική διαδικασία κρίνεται, αν ο ένας θεσμός έχει διογκωθεί υπερβολικά σε βάρος του άλλου. Με την πολιτική διαδικασία λύνονται οι αντιφάσεις που μοιραία ανακύπτουν.

Υπάρχουν διάφοροι σχολιαστές που, καλόπιστα ή κακόπιστα, ερμηνεύουν την προσοχή που δίνουμε σήμερα στην οικονομική πορεία της χώρας ως αποδοχή από μέρος μας της ολοκληρωτικής, της

άκριτης κυριαρχίας της αγοράς. Συσχετίζοντας άσχετα πολλές φορές μεταξύ τους φαινόμενα, όπως μια τυχαία διακύμανση του χρηματιστηρίου με την αναγγελία ορισμένης κυβερνητικής πολιτικής, χρησιμοποιούν εκφράσεις όπως: «οι αγορές χειροκροτούν την κυβερνητική πολιτική». Οι αγορές δεν υπάρχουν ούτε ενδιαφέρονται να χειροκροτούν κανέναν. Υπάρχουν για να γίνονται αγοραπωλησίες προϊόντων, όχι για να απονέμονται εκεί εύσημα σε πολιτικούς. Τα μόνα χειροκροτήματα που οφείλει να επιδιώκει μια δημοκρατική πολιτική ηγεσία είναι εκείνα που εκφράζονται με την ψήφο του λαού. Αυτά τα χειροκροτήματα ασφαλώς τα επιδιώκουμε. Θα τα πετύχουμε, όχι γιατί υποταχθήκαμε στην κυριαρχία των αγορών, αλλά γιατί επιδιώκουμε τη σωστή και αποδοτική λειτουργία τους, ώστε πάνω στη βάση αυτή να θεμελιώσουμε μια πληρέστερη απασχόληση, μια μονιμότερη ευημερία, μια στέρεη κοινωνική πολιτική, μια ισχυρή εθνική υπόσταση. Αυτός είναι ο στόχος μας, η ευημερία των πολιτών, η κοινωνική δικαιοσύνη, η Ελλάδα με φωνή και παρουσία.

Θέλουμε να εξασφαλίσουμε στην οικονομία το χώρο που της αναλογεί, να λειτουργήσει σωστά χωρίς να

γίνουμε υποτελείς της. Θέλουμε μια οικονομία που θα ανταμείβει ικανοποιητικά και την πρωτοβουλία και το μόχθο. Ένα κοινωνικό κράτος το οποίο χωρίς να αναιρεί την οικονομική προσπάθεια των ατόμων, εξασφαλίζει στον πολίτη ίσες ευκαιρίες στο ξεκίνημα και στοιχειώδη σιγουριά στον αγώνα της ζωής, όχι μόνο σήμερα, αλλά σταθερά, μέσα στην προοπτική του χρόνου. Μια κοινωνία έργου και δημιουργίας που εξασφαλίζει δυνατότητες και ευκαιρίες στους πολίτες και βελτιώνει συνεχώς την ποιότητα ζωής. Μια εθνική πολιτική που δεν θα ζητιανεύει εύνοιες από τους ισχυρούς ή δανεικά για εξοπλισμούς, αλλά θα είναι ικανή να πληρώνει ό,τι χρειάζεται για να προασπίζουμε τα εθνικά μας συμφέροντα. Μια διπλωματική παρουσία που θα συμβάλλει αποφασιστικά στη συλλογική ασφάλεια και την οικονομική ανάπτυξη, στα έργα ειρήνης, όχι στις καταστροφές του πολέμου. Αυτοί είναι οι διαρκείς στόχοι μας. Η ισχυρή οικονομία είναι το μέσο για την επίτευξή τους.

Σύντροφοι, Συντρόφισσες,

Η Ελλάδα διανύει μια φάση ποιοτικής αλλαγής των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτισμικών της δομών, η οποία δεν έχει προηγούμενο τα τελευταία 70 χρόνια. Οι αιτίες των αλλαγών αυτών είναι γνωστές: ο πολιτικός εκδημοκρατισμός που πραγματοποιήθηκε μετά τη κατάρρευση της χούντας, η ένταξη στην ΕΟΚ/Ε.Ε. και στο ευρύτερο διεθνές περιβάλλον, το τέλος του ψυχρού πολέμου με το άνοιγμα των συνόρων προς την Ανατολική Ευρώπη και το κύμα των οικονομικών μεταναστών. Κοινό αποτέλεσμα των εξελίξεων αυτών η μετάβαση από πιο «ελεγχόμενες», «προστατευμένες», «κλειστές» καταστάσεις σε ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζει ο περιορισμός των ελέγχων, η ελεύθερη κίνηση προσώπων και κεφαλαίων, η εξωστρέφεια, η όλο και εντεινόμενη διαπλοκή της οικονομίας και κοινωνίας μας με τις παγκόσμιες εξελίξεις. Η εξέλιξη αυτή συμβαδίζει με την αποσάθρωση υπάρχουσών δομών, συμπεριφορών, προτύπων, την αβεβαιότητα για τις εξελίξεις. Συμβαδίζει επίσης με την εμφάνιση έντονων διαφοροποιήσεων στην ελληνική κοινωνία, σε μορφή που δεν υπήρχαν πριν. Υπάρχουν οι δυνητικά

κερδισμένοι, αυτοί που υπερτερούν στον τομέα της κεφαλαιοποίησης αλλά και των γνώσεων, των ικανοτήτων, της προσαρμοστικότητας, ώστε να ανταποκριθούν στις νέες απαιτήσεις, να εκμεταλλευτούν τις νέες ευκαιρίες, να αυξήσουν την ευημερία τους. Υπάρχουν και οι δυνητικά χαμένοι. Αυτοί που υστερούν στην κεφαλαιοποίηση και στην παιδεία, δεν έχουν τις ικανότητες που απαιτεί η εποχή. Η κοινωνική συνοχή απειλείται με νέους τρόπους.

Μια σοσιαλιστική κυβέρνηση δεν μπορεί να σταθεί ουδέτερη απέναντι σ' αυτή την εξέλιξη. Να αφήσει τις κοινωνικές διαφοροποιήσεις να εντείνονται, κοινωνικές ομάδες να περιθωριοποιούνται. Να αποδεχθεί τη διολίσθηση σε λειτουργίες της κοινωνίας που καθιερώνουν ανισότητες, δημιουργούν νέες διακρίσεις, περιορίζουν την κοινωνική κινητικότητα. Έργο μας είναι να αντιστρατευτούμε αυτή την εξέλιξη. Να ενισχύσουμε την κοινωνική συνοχή, να καθιερώσουμε νέες μορφές κοινωνικής αλληλεγγύης.

Σύντροφοι, συντρόφισσες,

Σε τρεις εβδομάδες όλοι οι πολίτες της χώρας θα προσέλθουν στις κάλπες για να αναδείξουν τις τοπικές τους ηγεσίες. Ηγεσίες που θα καθοδηγήσουν την αυτοδιοίκηση μια αυτοδιοίκηση που δεν είναι πια υποχείριο της κεντρικής εξουσίας, αλλά κύτταρο ανάπτυξης και δημιουργίας. Και είμαστε περήφανοι, εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί αυτή η μεγάλη αλλαγή σχεδιάστηκε, επιβλήθηκε και υλοποιείται από μας.

Πολύ μελάνι χύθηκε για το κατά πόσο είναι ή όχι πολιτική αναμέτρηση αυτή η εκλογική μάχη. Αναμέτρηση για την κυβέρνηση και το έργο της ασφαλώς και δεν είναι. Αναμέτρηση αντιλήψεων, στρατηγικών προγραμμάτων και πρακτικών για την αποκέντρωση, τη μεταρρύθμιση και τον εκσυγχρονισμό του κράτους, την διαμόρφωση μιας σύγχρονης και δημοκρατικής πολιτείας, όπου οι πολίτες της έχουν τον πρώτο λόγο, ασφαλώς είναι και μάλιστα βαθύτατα πολιτική.

Η συντηρητική παράταξη και ο κατ' εξοχή εκφραστής της, η Νέα Δημοκρατία, πάντοτε υπήρξε ξένη με τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που θα αποδυνάμωναν το συγκεντρωτικό, μεροληπτικό και κομματικό κράτος που οι ίδιοι έκτισαν και συντήρησαν για δεκαετίες. Ακόμη και σήμερα, όταν η Νέα Δημοκρατία διατυμπανίζει, την υποστήριξή της προς το θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, στην πράξη αδιαφορεί όταν δεν τον υπονομεύει. Και στον τελευταίο πολίτη είναι γνωστό ότι πολέμησε την ίδρυση του θεσμού και δεν έχει συμβιβαστεί ακόμη και σήμερα με τον ρόλο του. Και είναι απορίας άξιο πώς στελέχη που διήνυσαν μακρά θητεία στον προοδευτικό χώρο και τους αγώνες για την αποκέντρωση ταυτίζονται σήμερα με τη Νέα Δημοκρατία, γίνονται εκπρόσωποί της στην επιδίωξή της για οπισθοδρόμηση.

Εμείς δεν δώσαμε απλώς δείγματα γραφής. Διαμορφώσαμε κυριολεκτικά μια νέα πραγματικότητα στη χώρα που κάνει πια αξιόπιστο και ρεαλιστικό στόχο την σύγχρονη αποκεντρωμένη και δημοκρατική πολιτεία. Και έχουμε μπροστά μας ακόμη έργο πολύ και δύσκολο για να ολοκληρώσουμε τις δομές της κυρίως στα δύο μεγάλα μητροπολιτικά κέντρα στα

οποία θα ρίξουμε το βάρος μας γι' αυτή την τετραετία. Η διευρυμένη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αθήνας και Πειραιά και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης πρέπει να σηματοδοτήσουν αυτή ακριβώς την απόφαση και την προοπτική. Με στελέχη ικανά όπως ο Κουλουμπής, ο Παπαδόπουλος, ο Ευσταθιάδης, ο Σαράφογλου, με αποδειγμένα αξιόλογο έργο, με πείρα γνώση και συνέπεια, αυτός ο στόχος έρχεται πιο κοντά.

Γι' αυτό είμαι βέβαιος ότι οι Αθηναίοι, οι Πειραιώτες, οι Θεσσαλονικείς πολίτες δεν θα παραπλανηθούν από την ψευδεπίγραφη προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας ούτε στα δύο μητροπολιτικά κέντρα, ούτε στις άλλες Νομαρχίες της χώρας. Οι προοδευτικές απόψεις, ιδέες, προτάσεις και λύσεις θα είναι οι πραγματικοί νικητές και αυτών των εκλογών.

Συντρόφισσες και Σύντροφοι,

Αυτό που σημάδεψε την ιστορία του τόπου μας πριν 24 χρόνια, η διακήρυξη της 3^{ης} του Σεπτεμβρίου πρέπει να επαναληφθεί. Να ορίσουμε δηλαδή εμείς την ιδεολογική και πολιτική πλατφόρμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και

των προοδευτικών δυνάμεων της κοινωνίας μας για το ξεκίνημα του επόμενου αιώνα. Να δώσουμε πνοή σε οράματα συλλογικά, να δώσουμε απαντήσεις σε προβλήματα του σήμερα και του αύριο. Να διαμορφώσουμε μια νέα συλλογικότητα, μια νέα μορφή αγώνα, μια παράταξη μάχης ώστε η κοινωνία του αύριο, η ζωή μας και το μέλλον των παιδιών μας να ορίζονται από τις αξίες στις οποίες πιστεύουμε. Να σηματοδοτήσουμε ξανά την ιστορία του τόπου μας.

Ανάλογοι προβληματισμοί και αναζητήσεις διατρέχουν σήμερα σχεδόν όλα τα σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα. Κοινή είναι η πεποίθηση ότι ο προσδιορισμός του δημοκρατικού σοσιαλιστικού οράματος είναι όχι μόνο επιβεβλημένος αλλά και εφικτός. Για μας ισχύει μια επιπλέον αλήθεια. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί να καταξιωθεί στα μάτια του ελληνικού λαού ως μηχανισμός κατάληψης εξουσίας, διατήρησης της εξουσίας ή νομής της εξουσίας. Είναι και πρέπει να είναι πολιτικός οργανισμός με θέσεις, με πνοή, με συνέπεια ανάμεσα σε λόγια και έργα, με πρωτοβουλίες που δείχνουν τον δρόμο. Με δράσεις που στηρίζουν την προκοπή και μια καλύτερη ζωή στις τοπικές κοινωνίες. Με συμπεριφορές που

διαμορφώνουν κοινωνικά πρότυπα σύμφωνα με τις αξίες μας, αναγνωρίσιμα και αποδεκτά από όλη την κοινωνία.

Το Συνέδριο έρχεται σε μια σημαντική πολιτική συγκυρία: Σ' έναν κόσμο όπου οι διεθνείς εξελίξεις διαμορφώνουν ραγδαία την νέα πραγματικότητα, σε μια Ελλάδα που βρίσκεται στον δρόμο της ισχυροποίησής της, σε μια κοινωνία που έχει νέα αιτήματα, μπορεί να δώσει καινούργιες απαντήσεις. Γι' αυτό το λόγο το 5^ο Συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που θα γίνει το Μάρτιο του '99, πρέπει να είναι ένα βαθύτατα ιδεολογικό και πολιτικό συνέδριο. Για να καθορίσουμε την σοσιαλιστική στρατηγική και πρότασή μας, για να διασφαλίσουμε την πρωτοπορία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των θέσεών του στην ελληνική κοινωνία.

Σύντροφοι, Συντρόφισσες,

Έρθε η ώρα για να δείξουμε ότι είμαστε πιο μπροστά απ' την κοινωνία, ότι ανοίγουμε δρόμους, ότι τολμούμε. Ν' ανοίξουμε τις πόρτες μας στην κοινωνία, για να μας αγκαλιάσει η κοινωνία. Να ακούσουμε τη φωνή της, γιατί γι' αυτήν δίνουμε μάχες,

οραματιζόμαστε ένα καλύτερο μέλλον. Να φτιάξουμε μ' αυτή την κοινωνία, την κοινωνία των πολιτών, τη νέα εποχή της ισχυρής Ελλάδας, των ισχυρών δεσμών μιας πραγματικής κοινωνικής συνοχής.

Θέλουμε:

Ένα συνέδριο που θα έχει ουσιαστικό προσυνεδριακό διάλογο, στο οποίο θα κατατεθούν θέσεις, προτάσεις, επιχειρήματα, όπου με νηφαλιότητα θα κάνουμε συνθέσεις και θα προκύψουν συμπεράσματα.

Ένα συνέδριο που θα διαμορφώσει ένα πρόγραμμα πλαίσιο για τις κατευθύνσεις που θα ακολουθήσουμε, για το πώς θα πορευθούμε στον επόμενο αιώνα.

Ένα συνέδριο από το οποίο θα προκύψει ένα σύγχρονο καταστατικό που θα εκφράζει τη δομή και την λειτουργία ενός σύγχρονου σοσιαλιστικού φορέα. Δυναμικού, αξιόπιστου, ανοιχτού στην κοινωνία, φορέα αναφοράς στα δημόσια πράγματα του τόπου.

Συντρόφισσες, Σύντροφοι,

Στην πορεία προς το Συνέδριο ελλοχεύει ένας μεγάλος κίνδυνος. Να κυριαρχήσει η λογική των συσχετισμών, η αντιπαράθεση ομάδων, οι προσωπικοί ανταγωνισμοί. Μια τέτοια εξέλιξη θα είναι ιδιαίτερα αρνητική. Όσοι αντιλαμβάνονται το Συνέδριο ως μέσο να κερδίσουν εξουσίες και προβολή, να επιτύχουν σε προσωπικούς ανταγωνισμούς, να εκκαθαρίσουν λογαριασμούς αντιμάχονται τις αξίες μας. Αντιμάχονται την αλληλεγγύη και συλλογικότητα που οφείλει να χαρακτηρίζει ένα σοσιαλιστικό κόμμα. Αντιμάχονται τη δημοκρατική λειτουργία και το δημοκρατικό ήθος. Δεν θα επιτύχουμε τους στόχους μας, την ισχυρή Ελλάδα, την ελεύθερη κοινωνία των πολιτών, την κοινωνική δικαιοσύνη αν ακολουθούμε δρόμους ασύμβατους με τις αξίες μας. Υπάρχουν πολλές ιστορικές εμπειρίες ότι στόχοι και μέσα βρίσκονται σε διαλεκτική σχέση. Θα ματαιοπονούμε πολιτικά, αν δεν αισθανθούμε όλοι ανεξαιρέτα τη βαθιά ανάγκη να πορευτούμε όλοι μαζί.

Θέλω να επισημάνω επίσης έναν άλλο κίνδυνο. Όσοι μας αντιμάχονται προσπαθούν να στρέψουν την προσοχή αλλού από το έργο μας. Σε θέματα προσωπικά, σε ανταγωνισμούς ή δήθεν ανταγωνισμούς στελεχών, σε εσωκομματικές τριβές. Προσφέρουν δημοσιότητα. Ελπίζουν με τον τρόπο αυτό να προκαλέσουν δηλώσεις, σχόλια, παρατηρήσεις και να κερδίσουν τροφή για συνεχώς ανανεούμενα σενάρια. Αυτό το παιχνίδι δεν πρέπει να το παίζουμε. Ενοχλεί τα στελέχη μας που θέλουν ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. συσπειρωμένο, αποπροσανατολίζει την κοινή γνώμη και προπαντός μας παρασύρει να ασχοληθούμε με δευτερεύοντα, να αφήσουμε κατά μέρος τα σημαντικά που θα κρίνουν την πορεία μας. Δεν ενδιαφέρουν τον πολίτη τα παραπολιτικά. Τον πολίτη ενδιαφέρει, αν βρισκόμαστε εκεί που κρίνεται η ανάπτυξη, εκεί που παίζεται η βελτίωση των συνθηκών ζωής, αν χτυπάει η καρδιά μας στους ρυθμούς που χτυπάει η καρδιά της Ελλάδας. Αυτό οφείλουμε να προσέξουμε.

Οι έξι μήνες που θα μεσολαβήσουν από την προκήρυξή του μέχρι την τέλεσή του είναι η πρώτη πρόκληση για μας να κάνουμε ήδη ένα ποιοτικό άλμα

μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Να αποδείξουμε με τον σεβασμό των κανόνων του καταστατικού, τη δημοκρατικότητα των προσυνεδριακών διαδικασιών, την υπέρβαση μικροκομματικών ή προσωπικών σκοπιμοτήτων ότι πηγαίνουμε για ένα συνέδριο ενότητας, συσπείρωσης, προοπτικής. Όλοι μαζί. Να βάλουμε τα θεμέλια της νέας συλλογικότητας. Ένα Συνέδριο για ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενωμένο, δυνατό. Ένα συνέδριο προανάκρουσμα της νίκης στις εκλογές του 2000.

Η Ελλάδα του χθες έτσι κι αλλιώς φεύγει, ας ορίσουμε εμείς την Ελλάδα που έρχεται, την Ελλάδα του αύριο με τις αξίες μας, με τις αρχές μας, με τις πολιτικές μας. Έχουμε κάνει ένα καλό ξεκίνημα στη σωστή κατεύθυνση. Είμαστε η πρώτη πολιτική δύναμη της χώρας που συλλάβαμε τα μηνύματα των καιρών, χαράξαμε ένα συνολικό σχέδιο, εφαρμόζουμε πολιτικές, δίνουμε μάχες, αξιοποιούμε ευκαιρίες για το πέρασμα σε μια νέα πραγματικότητα έτσι όπως εμείς θέλουμε να είναι.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. του αύριο, της νέας εποχής δεν μπορεί παρά να είναι ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. των πάγιων αρχών του Σοσιαλισμού. Της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας των ευκαιριών, της δημιουργίας, της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, των ανοιχτών οριζόντων, αλλά συγχρόνως κι ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. της αταλάντευτης υπεράσπισης των εθνικών συμφερόντων μας. Στο χέρι μας είναι να το ξεκινήσουμε όλοι μαζί και θα το πετύχουμε.